

РЕШЕНИЕ

№ 839

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9357** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.38, ал.8 от Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба подадена от Р. Х. Б. срещу Решение № ППН-01-632/2020 от 30.08.2022г. на Комисията за защита личните данни, с което жалба с рег.№ ППН-01-632 от 30.09.2020г. е обявена за неоснователна.

Жалбоподателят поддържа, че решението на КЗЛД е незаконосъобразно. Поддържа, че се установява неправомерно предоставяне на негови лични данни свързани със здравословното му състояние, тъй като не е било необходимо да се изпращат такъв обем медицински документи, а е било достатъчно само да се упомене, че е имал решение на ТЕЛК. Прави искане опреният акт да бъде отменен.

Отвратната по жалбата страна – Комисия за защита на личните данни, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – Министерство на външните работи, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – Министър на вътрешните работи, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е Решение № ППН-01-632/2020 от 30.08.2022г. на Комисията за защита личните данни, с което жалба с рег.№ ППН-01-632 от 30.09.2020г. на Р. Х. Б. за допуснато нарушение при обработване на лични данни, е обявена за неоснователна.

Жалбата е приложена. С нея жалбоподателят е поискал да се извърши проверка за неправомерно обработване на лични данни свързани със здравословното му състояние, касаещо обмен на информация с „берлинския КАТ“. Жалбата е приета за допустима и е образувано производство пред КЗЛД по реда на чл.38 ЗЗЛД. В хода на производството от събраните писмени доказателства е установена фактичката обстановка по случая, която не е спорна по делото.

С писмо на СРП по ДП № 3286 ЗМ 159/2018г. по описа на ГД „НП“, пр.пр.№ 14762/2016г., адресирано до ГДНП, отдел „Пътна полиция“, сектор „МПС и ВОДАЧИ“, е указано, че във връзка с цитираното производство и привлечени към наказателна отговорност лица за извършени престъпления по чл.211, вр. чл.209 НК, в това число и Р. Х. Б., е необходимо да бъде извършена проверка от ГДНП отдел „Пътна полиция“, сектор „МПС и ВОДАЧИ“, дали посочените лица притежават СУМПС, от кога и дали е било издадено преди съответното ТЕЛК решение на лицето. По отношение на Р. Х. Б. е посочено, че има ТЕЛК 0890/01.04.2019г. за три години, първи ТЕЛК – от 12.11.2001г. Проверката е мотивирана с оглед осъществяване на превантивните функции на правораздавателните и правоохранителните органи и с цел опазване живота и здравето на гражданите – участници в движението по пътищата.

Приложено е по делото писмо рег.№ 3286р-3771/23.01.2020г. на директора на ГДНП при министерство на вътрешните работи, адресирано до задграничния представител на МВР във Федерална Република Германия, с което е посочено, че във връзка с цитираното по-горе писмо на СРП е извършена проверка, от която е установено, че Р. Б. е притежавал българско СУМПС №[ЕИК], издадено от ОДМВР С. с ограничителни условия за ползване, като на същото е изписан код 05 (за ограничено ползване (задължително използване на допълнителен код при подлежащо на ограничения управление по медицински причини). Статусът на СУМПС е „Унищожен“, с посочена причина – „Подмяна (замяна) в чужбина“. Посочено е в писмото, че от извършена справка в системата RESPER е установено, че това СУМПС е подменено във Федерална Република Германия на 12.09.2018г., като на Р. Б. е издадено немско СУМПС с № C010B1X8N41, със срок на валидност до 11.09.2033г. В тази връзка е поискано от задграничния представител на МВР, горепосочената информация да се предостави на компетентните немски власти, поради факта, че не е изписан ограничителен код на немско СУМПС с № C010B1X8N41, който е фигурирал на подмененото. Към писмото са приложени копия на експертни решения – 20 листа и разпечатка от системата RESPER.

След получаване на писмото, задграничният представител на МВР във Федерална Република Германия с имейл от 18.02.2020г. информира г-н О. за извършената проверка от ГДНП в България, при която е установено, че на Р. Б. е издадено СУМПС с код 05 (ограничение на шофиране поради медицински причини), който код липсва при преиздаването на СУМПС от немските власти на 12.09.2018г. В тази връзка е поискано съдействието на г-н О. да бъде информирана институцията отговаряща за издаването на документа, че българското СУМПС незаконосъобразно (или погрешно) е било подменено с немско, като за целта е била необходима медицинско-психологическа експертиза.

Получен е отговор на 20.02.2020г. отново по електронен път от Т. З., която уведомява българския представител, че за да бъде сезирана Държавна агенция по граждански и регулаторни въпроси в Б. и да се извърши проверка по случая, е необходимо да бъде предоставена информация и относно медицинските основания/причини за ограничението на правото на шофиране. В отговор на това писмо, с имейл от същата дата (20.02.2020г.), задграничният представител на МВР е приложил „медицинска епикриза – основание за ограничението за управление на МПС“. Именно с тези действия по същество, жалбоподателят Р. Б. поддържа, че е допуснато нарушение на правата му във връзка с обработване на личните му данни.

От представеното писмо на Държавна служба за граждански и регулаторни въпроси, Отдел за шофьорски книжки, превоз на пътници и товари от 10.01.2022г. (преводът на лист 138 от делото) , адресирано до Т. З. е видно, че с писмо от 27.02.2020г., отделът е бил информиран, че г-н Б. страда от документирана епилепсия. В резултат на това са предприети мерки за проверка годността на лицето за шофиране и тъй като г-н Б., не е представил необходимите медицински справки, шофьорската му книжка е отнета по административен път с писмо от 08.10.2020г.

Тези факти са установени от КЗЛД по образуваното пред нея производство, като въз основа на тях Комисията е приела, че жалбата е неоснователна. Прието е, че с изпращането на издадените на жалбоподателя решения на ТЕЛК на немските власти, са осъществени действия по обработване на лични данни по смисъла на пар.1, т.2 от ДР на ЗЗЛД, които обаче не са противоправни, тъй като това се явява необходимо за жизненоважни интереси (живота и здравето), както на самия жалбоподател, така и на останалите физически лица, предвид наличието на данни, които поставят под съмнение годността лицето да управлява МПС.

В съдебното производство, не са ангажирани нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете - чл. 9, ал.3. В случая оспореното решение е взето с необходимото мнозинство – председател и трима членове, с оглед на което същото е валидно.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите според административния орган правни норми, проявлението на които обосновава разпоредените от него правни последици.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е образувано по жалба на Р. Х. Б., което е във връзка с правомощията на КЗЛД съгласно чл.10, ал.1 ЗЗЛД, вр. чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. Дадена е възможност на жалбоподателя да вземе участие в производството, събрани са необходимите доказателства и спорът е изяснен от фактическа страна.

Административният акт е постановен и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.38, ал.1 ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679

и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Предоставянето на приложените към административната преписка медицински документи на Р. Б. на Държавна агенция по граждански и регулаторни въпроси в Б., Германия, съставлява обработване на лични данни по смисъла на чл.4, т.1 и т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. пар.1, т.1 и т.4 от ДР на ЗЗЛД.

Разпоредбата на чл.51, ал.1 от ЗЗЛД предвижда, обработването на лични данни, в това число свързани със здравословното състояние на лицето, да е разрешено, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и е предвидено в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България. На свой ред, съгласно чл.6, т.1, б. „в“ и „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, обработването на лични данни е законосъобразно, ако е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора или е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице.

Обработването на личните данни на Р. Б. свързани със здравословното му състояние, осъществено чрез изпращане от задграничния представител на МВР във Федерална Република Германия до служител от Държавна служба за граждански и регулаторни въпроси Отдел за шофьорски книжки превоз на пътници и товари в [населено място], на издадените решения на ТЕЛК, въз основа на които е наложено ограничение на шофиране поради медицински причини, е било необходимо за спазване на законовото задължение на служителя на МВР да обменя информация със съответните органи на друга държава при издаването или замяната на свидетелства за управление на моторно превозно средство. След извършена проверка от Главна дирекция „Национална полиция“ е установено, че Р. Б. е притежавал българско СУМПС №[ЕИК], издадено от ОДМВР С., което е унищожено, тъй като на 12.09.2018г. му е издадено немско СУМПС с № C010B1X8N41. Установено е и няма спор, че българското свидетелство е било с код 05 – ограничение на шофирането по медицински причини, с оглед издадени на Б. решения на ТЕЛК - първо от 12.11.2001г. и последно - ТЕЛК 0890/01.04.2019г. Тези обстоятелства, не се оспорват от жалбоподателя. С оглед възложената проверка по случая от СРП и изпълнявайки законовите си правомощия по чл.162, ал.10 ЗДвП, задграничният представител на МВР е информирал съответния компетентен орган на Федерална Република Германия за съществено обстоятелство – наложеното на жалбоподателя ограничение при шофиране поради медицински причини. Само посочването на този факт пред чуждия орган, не е достатъчно, както се поддържа в жалбата. С изпратеното по електронен път писмо от 20.02.2020г., представителят на компетентния орган в Германия е поискал представянето на медицинска документация, потвърждаваща документирана епилепсия. Именно в отговор на това изрично искане, задграничният представител на МВР с имейл от същата дата е изпратил медицинските документи за наложеното ограничение с които разполага МВР. Тези действия представляват обработване на лични данни (относно здравословното състояние) по смисъла на чл.4, т.1 и т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. пар.1, т.1 и т.4 от ДР на ЗЗЛД, което обаче е законосъобразно на основание чл.6, т.1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като е извършено при спазване на законовото задължение на администратора – чл.162, ал.10 ЗДвП. Обработването на личните данни е законосъобразно и на основание чл.6, т.1, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като е било абсолютно необходимо за да бъдат

защитени жизненоважните интереси на субекта на данните, както и на физическите лица участници в движението по пътищата. Управлението на МПС е високо-рискова дейност, изискваща извършването ѝ при максимална и постоянна концентрация. Отклонението от правилата за движение по пътищата създава реална заплаха, както за настъпване на имуществени вреди, така и за здравето и живота на хората. В тази връзка, при наличие на данни в ГД Национална полиция, че на Р. Б. е наложено ограничение за шофиране в р. България и, че му е издадено СУМПС в ФР Германия, е било абсолютно необходимо да бъде уведомен съответният орган за наложеното ограничение, както и да се изпратят медицинските документи, послужили като основание за ограничението. Изпращането на документите е било необходимо, тъй като установяването на този факт – поставена диагноза за заболяване, се извършва само с медицински документи, издадени по съответния ред.

До този извод е достигнал и административният орган в обжалваното Решение № ППН-01-632/2020 от 30.08.2022г., с оглед на което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото прав на на разноски на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК имат ответника и заинтересованите страни, за които обжалваният акт е благоприятен. В тази връзка в полза на Комисия за защита на личните данни, Министерство на външните работи и Министерство на вътрешните работи, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х. Б. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № ППН-01-632/2020 от 30.08.2022г. на Комисията за защита личните данни.

ОСЪЖДА Р. Х. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на основание чл.143, ал.3 АПК на Комисията за защита личните данни сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Р. Х. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на основание чл.143, ал.4 АПК на Министерство на външните работи сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Р. Х. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати на основание чл.143, ал.4 АПК на Министерство на вътрешните работи сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на Министерство на външните работи и Министъра на вътрешните работи като заинтересовани лица по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: